

GreCsó Krisztián, magánlevél

Miklós, évek óta ez volt az első lemez, amit nem azzal a görcssel hallgattam végig, hogy hátha jó lesz, mert tényleg jó, és nem kellett szorítani, hanem élvezni, nevetni kellett, és nem emlékeztetni magam, hogy olyan kedves a főszer, meg hát valahol tehetséges is, és volt az a szám, na, az jó, és még lehet, nahát, ez a lemez az elejétől a végéig remek, zseniális darab, köszönöm, üdvök, Krisztián.